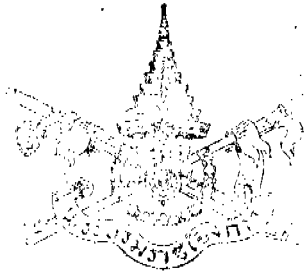

๑๔๖๔

๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๔

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งนิคมสร้างตนเองในจังหวัดลพบุรี
และจังหวัดสระบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕๔ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕

โดยที่เห็นสมควรจัดตั้งนิคมสร้างตนเองเพื่อให้ประชาชน
ได้มีที่ตั้งเคหะสถานประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๕
จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งนิคมสร้างตนเองในจังหวัดลพบุรีและจังหวัดสระบุรี พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งนิคมสร้างตนเองในเขตที่ดินที่ได้หวง
ห้ามไว้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่
อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอเสนาห์ อำเภอแก่งคอย อำเภอ
หนองโดนและอำเภอไชยบาดาล จังหวัดสระบุรี และอำเภอ
เมืองลพบุรี อำเภอโคกสำโรงและอำเภอบ้านหมี่ จังหวัด
ลพบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ท้องที่ละ ๑ นิคม

๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๔

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้มีอำนาจดำเนินการจัดตั้งนิคมนี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขมี
อำนาจแต่งตั้งกัมการไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อพิจารณาสอบสวน
คัดเลือกบุคคลเข้าครอบครองที่ดินเพื่อเป็นสมาชิกในนิคม

มาตรา ๖ บุคคลที่จะเข้าครอบครองที่ดินเพื่อเป็นสมาชิก
ในนิคม ต้อง

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) บั้นลุนติภาวะแล้ว

(ค) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ วิกฤจริตหรือจิต
ผิดเพี้ยนไม่สมประกอบ

(ง) มีความขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ

(จ) มีความประพฤติดี

(ฉ) ไม่มีที่ดินของตนเอง หรือมีอยู่แล้วแต่เป็น
จำนวนน้อยไม่พอทำกิน

มาตรา ๗ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจอนุญาต
ให้สมาชิกเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินหวงห้ามตาม

ตอนที่ ๕๔ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕

กำลังแห่งครอบครัวของตนไม่เกินรายละ ๒๕ ไร่ เว้นแต่การ
ประกอบอาชีพบางหย่อมมีความจำเป็นต้องใช้เนื้อที่มากกว่านั้น
ก็ให้พิจารณาอนุญาตให้ตามความจำเป็น แต่ไม่เกินกว่า
รายละ ๕๐ ไร่

มาตรา ๘ สมาชิกจะต้องทำประโยชน์ในที่ดินซึ่งตนได้
รับอนุญาตให้เสียดินพายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีจำเป็น อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์อาจพิจารณา
ผ่อนผันขยายเวลาให้ได้ตามสมควร

มาตรา ๙ ให้สมาชิกที่ได้รับอนุญาตให้เข้าครอบครอง
ทำประโยชน์ในที่ดินชดใช้เงินดังต่อไปนี้

(ก) ผ่อนชำระหนี้ซึ่งรัฐบาลทรงขอให้ปีละไม่ต่ำ
กว่ายี่สิบบาทจนกว่าจะหมดสิ้น

(ข) ชดใช้เงินทุนที่รัฐบาลได้ตั้งไปในการสาธารณ
ูปโภคของนิคม ตามที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์จะได้
กำหนด แต่ไม่เกินครอบครัวละหนึ่งบาทต่อปี

ทั้งนี้ ให้เริ่มต้นชำระอย่างช้าในปีที่ ๕ นับแต่ปีที่ได้รับ
อนุญาตให้เข้าครอบครองที่ดิน

๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๔

มาตรา ๑๐ เมื่อสมาชิกคนใดทำประโยชน์ในที่ดินที่ได้รับอนุญาตได้ไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๕ และได้ชำระหนี้สินตามมาตรา ๘ แล้ว ให้มีสิทธิขอหนังสือตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๕ จากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

มาตรา ๑๑ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการนี้ สมาชิกคนใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปจากนิคมได้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ. ศ. ๒๔๘๕ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๘ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๘๕